

[Sigsgaard.]

ind på nogle af tankerne i forslaget. Normalt får vi bare det hele 100 pct. afvist, og det er jo også det, der stort set er sket i dag.

Jeg synes, det var helt berettiget — lad mig sige det til slut — at man drog tv-udsendelsen ind i billedet her i dag, for det er helt typisk, synes jeg, at finansministeren klager over, at de legale snydemuligheder kommer offentligt frem. Det havde været langt bedre, hvis finansministeren i stedet for havde bedt om at komme i tv-avisen og dér havde sagt: jeg har set den udsendelse, og det er grove løjer. Nu skal jeg hurtigt sætte en stopper for det med de tomme aktieselskaber, som advokat Glistrup talte om. Det havde været en fornuftig og forståelig reaktion fra finansministeren i stedet for den klage, der nu er fremsendt.

Martin Pedersen: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Sigsgaard, at det er ganske klart, at et stort firma som A. P. Møller ser rent forretningsmæssigt på sagerne, de søger at anbringe deres likvide kapital på en så fordelagtig måde som muligt. De penge, de låner ud til kommuner og amter, må vel nærmest betragtes som en del af det pågældende firmas driftskapital, penge, som de har mulighed for at hale ind på kort sigt, og ved en planmæssig forretningsførelse har de mulighed for i væsentlig grad at anbringe en del af den for et stort firma nødvendige driftskapital på en fordelagtig måde. På samme måde ser også kommuner og amter rent forretningsmæssigt på tingene. Det vil jeg sige, at når de optager disse midlertidige lån, er det, fordi de ser deres fordel derved, og der er ikke tale om, at renterne er meget høje, der er tale om almindelig markedsrente. På den anden side må man gå ud fra, at såfremt firmaet ikke havde den skattemæssige fordel, så ville den rente, som det var nødsaget til at forlange, være noget større. Det kommer altså sådan set kommunerne og amterne til gode, at en del af firmaets fortjeneste er denne skattefrie kursgevinst.

Så vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at jeg gav udtryk for, at vi var villige til at se på disse problemer i udvalget, og de egner sig jo bedre til udvalgsdrøftelse end til en mere indgående drøftelse her i tinget.

Grünbaum: Jeg synes gerne, jeg vil takke ordførerne for regeringspartierne, hr. Asger Jensen, hr. Jens Foged og hr. Martin Pedersen, for den tilslutning, der lå i, at man i hvert fald ville drøfte den tanke, jeg fremsatte om, at vi nu eventuelt gennem en ændring af ligningslovens § 4 får fremskaffet den hjemmel, der simpelt hen mangler i vor skattelovgivning, til, at ligningsrådet kan gennemføre det, som jeg tror er ligningsrådets opfattelse, at hvor der indgår en kurs, som på forhånd er aftalt i forbindelse med lånedokumentet, skal det ikke betragtes som kurs, men som en del af renten. Det ville være et meget stort fremskridt, hvis vi kunne nå frem til — og så skal det for mig ingen rolle spille, om det er sket i anledning af hr. Sigsgaards forslag — at finansministeren fremsatte et sådant forslag.

Finansministeren (Poul Møller): Vedrørende flere af de fremsatte tanker kan jeg sige, at jeg vil finde det rimeligt, ikke mindst da store administrationsproblemer hænger sammen med det, at indhente en udtalelse fra ligningsdirektoratet disse sager vedrørende. Det gælder også det problem, som hr. Grünbaum rejste.

Jeg vil gerne til forslaget om, at jeg skulle foranledige en tv-udsendelse vist for hele folketinget, sige, at det har jeg vist ikke beføjelse til hverken i forhold til tv eller i forhold til folketinget. Initiativet til noget sådant må tages af folketingets partier, eventuelt af folketingets præsidium, og hvorvidt man kan låne den pågældende tv-udsendelse, er et spørgsmål, som Danmarks radio vel må tage stilling til.

Til spørgsmålet, som fru Hanne Reintoft rejste over for mig, hvorfor vi ikke har en 30 pct. kuponskat og renteskat, kan jeg sige, at vi har jo fået en udbytteskat for aktieselskaber og aktier på 30 pct., og jeg forstod, det var fru Hanne Reintofts tanke, at man skulle gå videre og have det samme for obligationskuponer og for udbetalte rentebeløb. Men vi får jo i princippet skat af disse indtægter. Der er ikke tale om, at der her er en skattebegunstigelse i vor lovgivning. Hvis man ikke beskattes af sine renteindtægter, er det, fordi man unddrager skattevæsenet oplysninger om sine renteindtægter, og der er en væsentlig forskel på, om man har en